

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 160/19
V Luxemburgu 19. decembra 2019

Rozsudok vo veci C-418/18 P
Puppinck a i./Komisia

Podľa Súdneho dvora sa Všeobecný súd nedopustil pochybenia, keď potvrdil rozhodnutie Komisie nepredložiť legislatívny návrh v rámci európskej iniciatívy občanov „Jeden z nás“

V rozsudku Puppinck a i./Komisia (C-418/18 P), z 19. decembra 2019, veľká komora Súdneho dvora zamietla odvolanie, ktoré podali organizátori európskej iniciatívy občanov (ďalej len „EIO“) s názvom „Jeden z nás“, proti rozsudku Všeobecného súdu¹, ktorým uvedený súd zamietol ich žalobu o zrušenie oznámenia Komisie z 28. mája 2014 týkajúceho sa tejto EIO².

Podľa Zmluvy o Európskej únii³ a nariadenia č. 211/2011⁴ sa môže minimálne jeden milión občanov Únie pochádzajúcich najmenej z jednej štvrtiny členských štátov ujať iniciatívy a vyzvať Komisiu, aby v rámci svojich právomocí predložila normotvorcovi Únie návrh na prijatie právneho aktu na účely uplatňovania Zmlúv. Pred začiatkom zbierania vyhlásení o podpore musia organizátori EIO zaregistrovať na Komisii, ktorá preskúma predovšetkým jej predmet a ciele.

Pán Patrick Grégor Puppinck a šesť ďalších osôb vytvorili výbor EIO s názvom „Jeden z nás“ zaregistrovanej na Komisii v roku 2012⁵. Cieľom tejto EIO je dosiahnuť zákaz a ukončenie financovania činností zo strany Únie, pri ktorých sa predpokladá ničenie ľudských embryí (najmä v oblasti výskumu, rozvojovej pomoci a verejného zdravia), vrátane priameho alebo nepriameho financovania potratov. EIO „Jeden z nás“ získala po svojom zaregistrovaní požadovaný milión podpisov a následne bola oficiálne predložená Komisii začiatkom roka 2014. Dňa 28. mája 2014 Komisia vo svojom oznámení uviedla, že v nadväznosti na túto EIO neprijme žiadne opatrenie.

Organizátori EIO preto pred Všeobecným súdom Európskej únie podali návrh na zrušenie oznámenia Komisie, pričom tvrdili, že táto inštitúcia je povinná predložiť návrh právneho aktu Únie v nadväznosti na zaregistrovanú EIO. Všeobecný súd potvrdil rozhodnutie Komisie.

Na základe odvolania Súdny dvor v prvom rade uviedol, že zo znenia článku 11 ods. 4 ZEÚ vyplýva, že EIO má za cieľ „vyzvať“ Komisiu, aby predložila vhodný návrh na účely uplatňovania Zmlúv, a nie uložiť tejto inštitúcii povinnosť prijať opatrenie alebo opatrenia uvedené v predmetnej EIO. Doplnil, že z rôznych ustanovení nariadenia č. 211/2011 vyplýva, že keď Komisia dostane EIO, predloží prípadné opatrenia, ktoré má v úmysle prijať, a odôvodnenie, prečo tieto opatrenia prijme alebo neprijme, čo potvrdzuje, že predloženie právneho aktu Únie na základe EIO má čisto fakultatívny charakter.

Súdny dvor pripomenul, že právomoc legislatívnej iniciatívy priznaná Komisii Zmluvami znamená, že tejto inštitúcii prináleží rozhodnúť, či predloží návrh legislatívneho aktu, okrem prípadu, že by na základe práva Únie bola povinná predložiť takýto návrh. Táto právomoc legislatívnej iniciatívy je výrazom zásady inštitucionálnej rovnováhy, ktorou sa vyznačuje inštitucionálna štruktúra Únie.

¹ Rozsudok Všeobecného súdu z 23. apríla 2018, One of Us a i./Komisia (T-561/14); pozri aj TK 52/18.

² Oznámenie Komisie COM(2014) 355 final z 28. mája 2014 o európskej iniciatíve občanov „Jeden z nás“.

³ Článok 11 ods. 4 ZEÚ.

⁴ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 211/2011 zo 16. februára 2011 o iniciatíve občanov (Ú. v. EÚ L 65, 2011, s. 1).

⁵ COM(2014) 355 final.

Táto zásada znamená, že každá z inštitúcií vykonáva svoje právomoci pri rešpektovaní právomocí ostatných inštitúcií. V tejto súvislosti Súdny dvor uviedol, že podľa nariadenia č. 211/2011 sa EIO snaží priznať občanom Únie právo porovnateľné s právom, ktoré majú na základe článkov 225 a 241 ZFEÚ Parlament a Rada, a to požiadať Komisiu, aby predložila akýkoľvek vhodný návrh na vykonávanie Zmlúv. Vzhľadom na to, že toto právo priznané Európskemu parlamentu a Rade nezasahuje do právomoci legislatívnej iniciatívy Komisie, to isté musí platiť pre EIO.

Súdny dvor tiež zdôraznil, že skutočnosť, že Komisia nie je povinná prijať opatrenia na základe EIO, neznamená, že takáto iniciatíva by bola zbavená potrebného účinku, na rozdiel od toho, čo tvrdia odvolatelia. Mechanizmus EIO totiž predstavuje na jednej strane jeden z nástrojov zastupiteľskej demokracie, ktorý prostredníctvom Lisabonskej zmluvy doplnil systém zastupiteľskej demokracie, na ktorom sa zakladá fungovanie Únie a ktorých cieľom je podporovať účasť občanov na demokratickom procese a podporovať dialóg medzi občanmi a inštitúciami Únie. Na druhej strane EIO, ktorá bola zaregistrovaná v súlade s nariadením č. 211/2011 a ktorá rešpektuje všetky postupy a podmienky stanovené týmto nariadením, vedie k sérii osobitných povinností pre Komisiu vymenovaných v článkoch 10 a 11 tohto nariadenia. Podľa Súdneho dvora osobitná pridaná hodnota mechanizmu EIO nespočíva v určitosti jej výsledku, ale v možnostiach a príležitostiach, ktoré vytvára pre občanov Únie spustiť politickú diskusiu v rámci jej inštitúcií bez toho, aby museli čakať na začatie legislatívneho postupu.

Okrem toho Súdny dvor potvrdil prístup Všeobecného súdu, podľa ktorého oznámenie týkajúce sa EIO, akým je sporné oznámenie, spadá do výkonu širokej miery voľnej úvahy Komisie, a preto musí byť predmetom obmedzeného súdneho preskúmania, ktorého cieľom je overiť najmä dostatočnosť jeho odôvodnenia a neexistenciu zjavne nesprávneho posúdenia.

V tejto súvislosti Súdny dvor predovšetkým potvrdil argumentáciu Všeobecného súdu, podľa ktorej sa Komisia, opierajúc sa o publikáciu Svetovej zdravotníckej organizácie, nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď poukázala na skutočnosť, že financovanie bezpečných a kvalitných zdravotníckych služieb Úniou, najmä v oblasti interrupcií, prispieva k zníženiu počtu nebezpečných potratov, a teda aj k zníženiu rizika úmrtnosti a chorobnosti matiek.

UPOZORNENIE: Proti rozsudku alebo uzneseniu Všeobecného súdu je možné na Súdny dvor podať odvolanie, ktoré sa obmedzuje len na právne otázky. Odvolanie v zásade nemá odkladný účinok. Ak je prípustné a dôvodné, Súdny dvor zruší rozhodnutie Všeobecného súdu. Ak to stav konania dovoľuje, môže Súdny dvor vydať konečný rozsudok sám. V opačnom prípade vráti vec na rozhodnutie Všeobecnému súdu, ktorý je viazaný rozhodnutím, ktoré Súdny dvor vydal v rámci odvolacieho konania.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106